

1. Slunko žhavý jak pec a k vodě daleko,
v puse jak na Sahaře a nikde žádnéj mrak,
jsem línej a lezu jak pes, zpocený triko,
jsem ve vlastní šťávě uvařenej knak.

R: Najednou vohrady pás brnkl mi do očí,
já zahlíd' dům a džbán s vodou po vokraj,
najednou chce se mi řvát, člověk se otočí,
je to jak sen, spatřit jednou ráj.

2. Holka na zápraží a mně se zvednul tlak,
je hezká a nahoře bez, vlasy na ramena,
ta krása mě rychle složí, že letím do oblak,
vědomí ztrácím, hlava je zasažená.

R:

3. Večerní chlad probudil mý tělo rozbitý,
a žádnéj dům a žádnéj džbán a žádná krasavice,
jen bahno, písek a jíl, oblaka vylitý,
no kdo za to může, za ránu do palice,
za ránu do palice, za ránu do palice, za ránu do palice ...